

L'autoedició local a l'IES

Pedro Maria Soto. IES Terres de Ponent

L'ús d'un programa d'autoedició professional va servir per engegar la realització de diversos projectes a l'Institut: un diari, una revista i una col·lecció de novel·les escrits pels alumnes.

Un diari: El taller de les notícies

El Taller de les notícies era un periòdic setmanal exclusivament informatiu, de quatre planes DIN A4. S'elaborava amb notícies del centre i dels pobles de procedència dels alumnes.

Es feia dins d'una EATP i l'estil s'acostava a un diari. Només es publicaven notícies, un editorial i dos articles d'opinió.

Aquesta activitat va ser excessivament frenètica i en igual mesura apassionant.

Una col·lecció de novel·les breus: *La República Literària*

La República Literària era una col·lecció de novel·les breus escrites pels alumnes. Es distribuïen de franc entre els estudiants, professors i pares (APA)

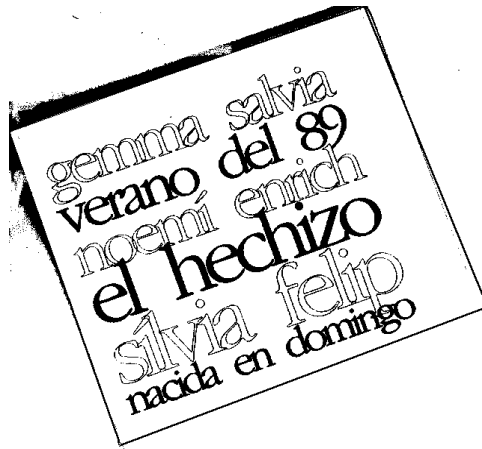
Es feia en connexió amb la classe de castellà, que proporcionava les històries. Eren relats d'unes deu pàgines a màquina, o bé s'ajuntaven en col·leccions de diverses narracions.

Varen buscar una emmaquetació especialment original (també d'imitació). Es publicaven cinc-cents exemplars, dels quals cinquanta eren para l'autor.

Era un treball molt més tranquil. Permetia la reelaboració estilística (de acord amb l'autor o autora) i una insistència en la il·lustració artística de major nivell.

En *La República* es potenciava la idea d'exquisit en tots los aspectes possibles.

Una de les autores de la col·lecció ens ha col·locat al currículum de una publicació recent. Aquest fet resulta especialment encantador.

Una revista: Molt instieressant

Molt instieressant era el projecte més laboriós i interessant. Era una revista mensual de 16 pàgines on es mesclava els articles culturals amb els informatius.

La forma d'elaboració era més raonable i tranquil·la.

El material

El material de que disposava era:

- Un programa professional d'autoedició. Permet més precisió i facilitat a l'hora de la composició de les pàgines.
- Un escàner, el més elemental i econòmic del mercat.
- Una càmera de fotos.
- I l'entusiasme dels alumnes.

L'organització

La idea era crear un ambient i una publicació semblant a les publicacions formals.

El respecte a la periodicitat va ser total. Si no hi ha èxit en aquest punt una part del projecte i de l'esforç perd sentit. No es va admetre cap disculpa ni cap retard al moment de lliurar els documents. Una dilació en qualsevol pas significa una demora en el procés final.

No teníem secció de publicitat, per problemes d'organització i disciplina escolar, però és perfectament assumible.

El grup d'alumnes (entre vint i vint-i-cinc) estava organitzat en tres equips: el de redacció; el de màquines i el d'il·lustració. La seva tasca anava encadenada: una darrera l'altra.

La taula de redacció

1. En dues hores setmanals seguides es decidia en una taula rodona els temes que es tractarien al pròxim número. La forma, la documentació disponible i el nombre de línies que s'hi dedicarien. Aquest últim punt era molt important.

L'equip de màquines

2. L'equip de màquines picava els textos de la revista i imprimia un esborrany per dur a correcció. Eren un o dos alumnes per a cada ordinador. Cada ordinador s'ocupava de dues pàgines, sempre les mateixes.

Els redactors	3. A la sessió següent elaboraven l'article (l'acord era que el portarien redactat de casa; a la pràctica el ritme va permetre fer-ho a classe) durant la setmana, a català, es corregien les proves. La professionalitat feia aquest pas inexcusable.
L'equip de màquines	4. A cada sessió, mentre l'equip de màquines arreglava i preparava els articles del mes, es passaven les correccions i es feien totes les accions pròpies d'una impremta però amb l'ordinador: emmaquetaven, encolumnaven, titulaven, deixaven marcs per a les il·lustracions i feien el necessari per aconseguir que l'article arribés al final de la pàgina.
La secció d'il·lustracions	<p>El seu treball era triar les millors imatges i encaixar les mides als espais precisos. La secció d'il·lustracions (dos alumnes amb coneixements de fotografia) tenia certa autonomia de treball.</p> <p>Els redactors havien d'acompanyar els articles amb il·lustracions, era precís escanear o demanar a la secció quina foto volia exactament.</p>
Publicar i continuar...	I els últims minuts per a imprimir l'original. A la sessió següent es reiniciava el procés, després de discutir els encerts i errors de l'exemplar anterior.
La periodicitat	<p>Es va planificar amb una periodicitat bi-setmanal, no mensual, però la realitat va ser que l'aprenentatge del programa i els aspectes lligats a l'autoedició van fer que comencés sent mensual.</p> <p>Quan els alumnes ja coneixien el programa i podien adquirir el ritme, l'equilibri laboral es va relaxar desagradablement.</p> <p>L'experiència suggereix una periodicitat quinzenal. Una revista quinzenal de 16 pàgines per exemplar pot ser és excessiu, 8 pàgines és més prudent.</p> <p>La periodicitat setmanal és certament apassionant, igual que a la redacció d'un diari. Ara bé, el més mínim error converteix el treball en una cursa frenètica.</p>
Les seccions i els articles	Les condicions van ser estrictes. S'escribia sota encàrrec, es deixava per a <i>La República Literària</i> la creació literària i les col·laboracions. Les mides i les dates s'havien de respectar d'una forma escrupulosa. Les seccions eren:
Portada	La Portada, el responsable era l'equip d'il·lustració.
Índex, opinió	Amb l'índex, els de màquines es tornaven boixos a la primera sessió i vivien tranquils a partir de la segona. Es preparava la pàgina de l'índex i un article d'opinió, com tota la revista, l'article d'opinió permetia la crítica però havia de ser limitada.
Articles científics	<p>Els articles científics eren 6 pàgines, resum d'articles de diverses revistes. La filosofia era:</p> <p><i>Si a tu et sembla interessant, també li pot semblar a un altre.</i></p> <p>Ara bé, de fet va resultar un petit fracàs, no vam publicar documents prou atractius i es van convertir una mica en articles de tot tipus.</p>

Cinema i música,	<p>Al cinema es seleccionava els films més interessants que es projectaven a la zona. El cinema local ens facilitava la programació i les entrades. Resultava molt còmode.</p> <p>Amb la música no van saber trobar l'equivalent.</p>
Notícies	<p>Les notícies era l'apartat de més èxit, interessava als companys com a lectors. Les fonts eren l'Institut i la comarca.</p> <p>Saber trobar-les i documentar-les és molt instructiu i apassionant, així com l'exigència d'objectivitat i la quantitat de text fix.</p>
Xismes	<p>Els xismes era la secció amb xispa. Eren obligatòriament notícies picants. Al final es va arribar a un pacte: una setmana els profes eren els protagonistes i una altra els alumnes. Naturalment era la secció estrella de la revista.</p> <p>Amb l'experiència sembla més adequat potenciar l'apartat de notícies, per l'interès que desperta i per ser la secció més viva.</p> <p>Un diari és sempre més àgil que una revista.</p>
Apartats més formals	<p>Una situació ideal és disposar d'una publicació, mostrar-la i comentar-la:</p> <p>«Hem de fer que les pàgines de la publicació siguin exactament iguals a aquestes. Titular de la revista, títols, mesures, marges, interlineats, paginació... tot absolutament idèntic.>></p> <p>Actualment, els programes d'autoedició per a PC, com per exemple el Page Maker són prou versàtils com per poder imitar més del 95% qualsevol publicació professional.</p> <p>La perfecció en una publicació és difícil d'aconseguir ara bé els mitjans de què disposaven ens varen facilitar el treball.</p> <p>En el nostre cas, el model a copiar era la revista <i>Muy interesante</i>. L'experiència, o potser els gustos del profe mostren que és més preferible acudir a un format de diari.</p> <p>La impressió es feia en làser i més si ha d'anar a la impremta. Els originals sempre perden, sobre tot les taques en negre.</p> <p>Les fotografies s'adapten a la mida que les deixa el maquetista. S'imprimien apart, també s'ocupaven d'elles a la impremta.</p>
Últims missatges	<p>Per últim, recordar als redactors que:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Una notícia consisteix en respondre a les cinc preguntes clàssiques de la notícia. ▪ Els nivells d'aprofundiment depenen de la longitud de l'article. ▪ Prèviament, s'han d'informar i acumular dades concretes i objectives. ▪ Res d'histories ni acudits, som professionals.